

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi wyrokiem z dnia 10 lutego 2016r. wydanym w sprawie o zapłatę 5 500 zł z powództwa M. K. przeciwko N. – N. Towarzystwu (...) spółce akcyjnej w W., zasądził na rzecz powoda kwotę 1 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty, przy czym od dnia 1 stycznia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie (pkt 1), umorzył postępowanie w pozostałym zakresie (pkt 2), nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych stronie pozwanej (pkt 3) i orzekł o kosztach sądowych.

Oceniając zasadność żądania zgłoszonego w pozwie, a wywodzonego z umowy grupowego ubezpieczenia pracowniczego na życie oraz ubezpieczenia dodatkowego dotyczącego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku nieszczęśliwego wypadku zawartej w pozwanym Towarzystwie (...) w ramach polisy numer (...), Sąd Rejonowy uznał, iż w okolicznościach niniejszej sprawy zasadnym było przyjęcie łącznie 7% uszczerbku na zdrowiu, przy czym jego istnienie na poziomie 4% stwierdził już na etapie postępowania likwidacyjnego pozwany, z którego to tytułu powód otrzymał 2 000 zł. Uznając opinię biegłej laryngolog- audiolog za wyczerpującą i przekonującą, w konsekwencji ustalonego za biegłą w niniejszym postępowaniu dodatkowo 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z tytułu subiektywnych pourazowych zawrotów głowy bez uszkodzenia błędnika i pourazowych szumów usznych, przewidzianych w tabeli norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu (poz. 10a i 42b), zasądzono na rzecz powoda kwotę 1 500 zł, zgodnie z ostatecznym żądaniem. W zakresie cofniętego powództwa w części, postępowanie podlegało umorzeniu (art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c. O kosztach procesu Sąd Orzekł na podstawie art. 102 k.p.c..

Apelację od opisanego wyroku wywiodła strona pozwana, zaskarżając wyrok w części zasądzającej na rzecz powoda kwotę 1 500 zł z ustawowymi odsetkami oraz w zakresie kosztów procesu, zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania - art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nieprawidłową

ocenę stanowiska biegłej z zakresu laryngologii i audiologii, a w konsekwencji uznanie, że: - powód doznał uszczerbku na zdrowiu w postaci szumów usznych związanych z uszkodzeniem narządu słuchu (pkt 42b tabeli) mimo, iż z dokumentacji medycznej i opinii biegłych psychiatry oraz neurologa wynika, że do takiego uszkodzenia nie doszło, a szumy uszne miały podłoże psychiczne i nie trwały dłużej niż 6 miesięcy, - powód doznał uszczerbku w postaci utrwalonych skarg subiektywnych związanych z urazem głowy utrzymujących się powyżej 6 miesięcy od urazu pomimo leczenia (pkt. 10a tabeli) mimo, że z dokumentacji medycznej i opinii biegłych wynika, że dolegliwości ustąpiły po 2 miesiącach leczenia;

2. naruszenie art. 65 § 2 kc poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na

niewłaściwej wykładni oświadczeń woli stron złożonych w chwili zawierania umowy ubezpieczenia i uznanie, że powód w wyniku wypadku doznał uszczerbku na zdrowiu z pkt. 42b i 10a tabeli uszczerbków w rozumieniu umowy ubezpieczenia pomimo, iż zgodnie z definicją zawartą w art. 1 pkt 7 owu dotyczącą stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku nieszczęśliwego wypadku, „długotrwały uszczerbek na zdrowiu” to naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie”;

3. naruszenie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

w zw. z art. 98 k.p.c. i art. 100 k.p.c..

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę kwestionowanego wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie

instancje, a w przypadku oddalenia apelacji, o zmianę rozstrzygnięcia o kosztach poprzez obciążenie kosztami sądowymi powoda

Odpowiadając na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania drugoinstancyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja nie jest zasadna.

Skarżący kwestionując rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego osiłą konstrukcyjną apelacji czyni zarzut wadliwie przeprowadzonej oceny dowodów u podstaw ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie (art. 233 § 1 k.p.c.). Tak sformułowany zarzut apelacyjny zmierza do podważenia stanowiska biegłej z zakresu audiologii i laryngologii, a w konsekwencji kluczowego dla sprawy ustalenia, iż powód doznał uszczerbku na zdrowiu, przypisanego mu przez sąd I instancji, w postaci szumów usznych związanych z narządem słuchu oraz utrwalonych skarg subiektywnych związanych z urazem głowy (ból głowy, zawroty głowy, zaburzenia pamięci, koncentracji), jak też ustalenia, że mające inne podłoże opisane dolegliwości nie trwały powyżej 6 miesięcy, co oznacza, w świetle ogólnych warunków ubezpieczenia, że nie doszło do długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Wbrew zapatrywaniu skarżącego, ocena opinii biegłej dokonana przez Sąd I instancji odpowiada dyrektywom wskazanym w art. 233 § 1 k.p.c. i pozostaje pod ochroną prawa. Sąd Rejonowy odniósł się do opinii biegłej laryngolog bardzo szczegółowo, wykazując szeroko powody, dla których oparł się na opisanym dowodzie, czyniąc ustalenia w sprawie. Wnioski Sądu są przekonujące, logiczne, umotywowane.

Zaprezentowane zaś w treści apelacji stanowisko sprowadza się do powtórnej polemiki z kwestionowaną wcześniej opinią biegłej, która przyjęła 3% uszczerbek na zdrowiu powoda w związku ze zdiagnozowaniem u niego objawów, w ocenie biegłej stanowiących następstwo przedmiotowego wypadku i mające charakter długotrwałości. Odnosząc się szczegółowo do stanowiska skarżącego, podkreślić należy, że fakt, iż dokumentacja medyczna nie zawiera informacji o występowaniu szumów usznych ani ich leczenia, poza jednym wpisem odnotowanym w czasie wizyty u lekarza neurologa w dniu 28 listopada 2011r. nie uprawnia, jak chciałby skarżący, do postawienia tezy o niewystępowaniu opisanej dolegliwości. Otóż biegła laryngolog wyjaśniła, że znamienne jest, iż powód objaw ten zgłosił bezpośrednio po zdarzeniu, zaś lekarz neurolog w związku z przebyciem przez powoda urazem głowy ze wstrząśnieniem mózgu, uznał objawy zgłaszane przez powoda za pourazowy zespół podmiotowy. Biegła wyraziła dezaprobatę dla stanowiska lekarza neurologa, który twierdził, że szumy uszne u powoda mają podłoże neurologiczno/psychiczne. Podkreśliła, że ma wystarczające kompetencje do diagnozowania szumów usznych. Biegła skonstatowała, iż w pkt. 10a tabeli (do którego odnosił się lekarz neurolog) określającym zaburzenia adaptacyjne, nerwice tzw. zespoły cerebrasteniczne i inne utrwalone skargi subiektywne powstałe w następstwie urazów czaszkowo – mózgowych, brak jest wzmianki o szumach usznych, nie można zatem zaliczyć tej dolegliwości do zaburzeń adaptacyjnych, jako, że nie wymienia się w przywołanym zapisie takiego objawu. Natomiast szumy uszne są przez ubezpieczyciela wymienione oddzielnie w pkt. 42b niezależnie od upośledzenia ostrości słuchu określonego w pkt. 42a. W świetle wywiadu zebranego od powoda i zapisu w dokumentacji medycznej uzasadnione jest zatem ustalenie uszczerbku na zdrowiu powoda w opisanym zakresie, skoro u powoda po wypadku pojawiły się takie dolegliwości i trwają nadal, a to z kolei przesądza o ich długotrwałości, bo występowaniu powyżej 6 miesięcy. Biegła laryngolog podkreśliła w ustnej opinii, że poszerzona diagnostyka pozwoliła stwierdzić, że u powoda występuje szum otogeny, nie naczyniowy. Wykluczyła czynnik psychiczny jako przyczynę szumu usznego, jako, że powód nie leczył się psychiatrycznie. Jeśli zaś chodzi o zawroty głowy, biegła stwierdziła, że nie muszą one być wynikiem uszkodzenia centralnego układu nerwowego. Tak jest w przypadku powoda, u którego zawroty głowy są subiektywnym objawem pourazowym, niewarunkowanym zaburzeniem błędniaka ani uszkodzeniem centralnego układu nerwowego, a w związku z tym ustalenie uszczerbku na zdrowiu we wskazanym zakresie leży w kompetencji biegłego laryngologa.

Reasumując, prawidłowo Sąd Rejonowy ocenił, iż w świetle zgromadzonego materiału dowodowego za dowiedzioną należy uznać tezę co do ujawnionego długotrwałego uszczerbku laryngologicznego ubezpieczonego na poziomie 3%. Sąd Okręgowy powyższe stanowisko w pełni podziela, a argumenty przedstawione wyczerpująco dla jego uzasadnienia

w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku przyjmuje za własne. Mając na uwadze, iż w treści apelacji na kanwie zarzutu naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. nie podniesiono żadnych okoliczności, których nie rozważyłby należycie i prawidłowo Sąd I instancji, a jednocześnie, jak wyżej wskazano, poczynione przez tenże sąd ustalenia faktyczne znajdują oparcie w zgromadzonych dowodach, komentowany zarzut apelacji należy uznać za bezzasadny.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy przyjmuje za własny stan rzeczy ustalony w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Konsekwencją przyjętej oceny dowodów potwierdzających utrzymującego się do dzisiaj uszczerbku na zdrowiu powoda w zakresie laryngologicznym, nie budzi wątpliwości jego długotrwałość, w świetle definicji zawartej w ogólnych warunkach ubezpieczenia. Zatem zarzut naruszenia art. 65 § 2 k.c. należy uznać za chybiony.

Zarzut naruszenia 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sprowadzający się do żądania zwrotu ze Skarbu Państwa części uiszczonych opłat sądowych od pozwu jak też części uiszczonych zaliczek na wynagrodzenia biegłych, odpowiadającej 27% przegranej w sprawie, stanowi wyraz niezrozumienia instytucji uregulowanej w przywołanym przepisie. Otóż art. 113 ustawy o kosztach sądowych odnosi się do kosztów nieuiszczonych w sprawie. Koszty, o których zwrot skarżący wnosi, zostały uiszczone i stanowią koszty procesu, podlegające rozliczeniu między stronami.

Mając na uwadze powyższe, wobec bezzasadności zarzutów apelacji oraz nieujawnienia okoliczności, które winny być uwzględnione z urzędu w postępowaniu drugoinstancyjnym, Sąd Okręgowy oddalił apelację w oparciu o art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w odwołaniu do zasady odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na przyznaną powodowi w tego tytułu kwotę 180 zł złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 2 pkt 2 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r, poz. 1800).